

Uloga stručnjaka u radu s obiteljima djece s teškoćama

Ana Wagner Jakab¹

¹Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, Borongajska cesta 83f, Zagreb, Hrvatska

U tradicionalnom pristupu u radu s djecom s teškoćama fokus stručnjaka bio je usmjeren na "ispravljanje" teškoća odnosno na "poticanje i održavanje" postojećih sposobnosti. Unazad nekoliko desetaka godina stručnjaci pristupe usmjeravaju na obitelj. Obitelj je složeni socijalni sustav s jedinstvenim značajkama i potrebama te je kao takav nezaobilazno u samom središtu pozornosti stručnjaka. Uloga stručnjaka nije ograničena na poticanje i poučavanje roditelja strategijama učenja, rasta i razvoja njihove djece nego je i poticanje obiteljske otpornosti. Dobrobit članova obitelji ali i obitelji kao zajednice temelj je dobrobiti djece s teškoćama. Razumijevanje odnosa, procesa, potreba, resursa obitelji kao i izazova s kojima se suočavaju temelj su kreiranja podrške. U kreiranju, planiranju i pružanju podrške neophodno je uključivanje članova obitelji kao aktivnih sudionika i partnera. Participativna istraživanja predstavljaju izuzetno važan izvor informacija stručnjacima temeljem kojih mogu planirati usluge i servise krojene po mjeri djece s teškoćama i njihovih obitelji. Učinkovita, pravodobna i kvalitetna podrška najbolja je prevencija razvoju sekundarnih teškoća.

Ključne riječi: sustavni pristup obitelji, djeca s teškoćama, obiteljska otpornost, podrška

In the traditional approach to working with children with disabilities, the focus of experts was on "correcting" difficulties, as well as on "encouraging and maintaining" existing abilities. Several decades ago, experts have focused their approaches on the family. The family is a complex social system with unique features and needs, and as such it is inevitably the center of attention of experts. The role of experts is not limited to encouraging and teaching parents' strategies for learning, growth and development of their children, but also encouraging family resilience. The well-being of family members and the family as a community is the basis of the well-being of children with disabilities. Understanding the relationships, processes, needs, resources of the family as well as the challenges they face are the basis for creating support. In creating, planning and providing support, it is necessary to include family members as active participants and partners. Participatory research represents an extremely important source of information for experts based on which they can plan services tailored to the needs of children with disabilities and their families. Effective, timely and quality support is the best prevention of the development of secondary difficulties.

Key words: systematic family approach, children with disabilities, family resilience, support